

LEZBNIK

Sobota, 21. januar 2017

leto 5 / št. 1

**Nehajte
se že
sprehajati!**

*There are so many roots to the tree of anger
that sometimes the branches shatter
before they bear.
Sitting in Nedicks
the women rally before they march
discussing the problematic girls
they hire to make them free.
An almost white counterman passes
a waiting brother to serve them first
and the ladies neither notice nor reject
the slighter pleasures of their slavery.
But I who am bound by my mirror
as well as my bed
see causes in colour
as well as sex
and sit here wondering
which me will survive
all these liberations.
(Audre Lorde)*

Vreme vam je danes naklonjeno. Ali pa tudi ne. Ne veste, zares. Morda je zato vreme tema, o kateri lahko govorite vsak dan in dolgo časa. Ko vam ne ustreza, hočete sonce, in ko vas vreme, vaši majhnosti nadrejen proces, ne upošteva, se uprete. Smlačite se v avtomobile, ne pozabite na prigrizke, predvsem indijske oreščke in ameriške oreščke, ki imajo gotovo veliko fosforja ali pač nečesa, kar vaše sodobno telo gotovo potrebuje, in steklenice vode, kajti dehidracija vas že ne bo doletela. To so vaše skrbi, ko se odpravite iz mesta, kjer nimate vpliva na razmere. Če nimate avtomobila, kar je precej verjetno, ker je precej verjetno, da si tudi indijskih oreščkov ne morete privoščiti, se z mesta, kjer ne morete ničesar spremeniti, odpravite kar peš. Kam le, se že dolgo časa sprašujem. Vi pa ne, zato se lahko sprehajate.

Če ste lezbijka, obstaja velika verjetnost, da imate psa. Ne zato, da bi vam nadomestil tisti avtomobil, ki ga bodisi imate bodisi nimate, pač pa zato, da lahko vladate brez upora, krotite brez ugovora in izražate sentimente, saj okoli vas, v okvirih vašega sveta, pravzaprav nikogar, ki bi mu jih lahko izkazali, ni. Seveda pa je vaš pes vaš opomnik za rekreacijo, prisilno sprehajanje. Psov ne zanima vreme, tako kot vremena ne zanimate vi, in psi vedo, da ugovor nikdar ni bil zaželen. Morda to veste tudi same_i, ko se odpravite na današnji solidarnostni sprehod po mestu Ljubljana in v smeri mesta Washington. Do cilja ne boste prišli, a to vas ne zanima kaj dosti, vi ste opravili svoje, podprli ste, tako kot se vsako leto udeležite parade, ker vi podpirate in vi imate prijatelje in tudi starše, ki podpirajo, to je za vas veselo početje. Vi ne veste, da prvim paradnikom ni bilo prav nič veselega. Vi ne veste in tudi zanima vas ne, da podpora ni aktivizem, da aktivna podpora ne obstaja, ker je podpora statičen pojem, in vendar verjamete.

Ustreza vam, da se boste sprehajali, saj je to dobro za vas. Najprej boste šli mimo kavarn v Tivoli, med ljudi, saj tam potekata rekreacija in družabnost, dva v enem, terna dneva. Nato boste šli v mesto, med ljudi, na branč, na latte, mimo knjigarn do tržnice po bio moko, in danes boste tudi nekaj dobrega storili. Protestirali boste proti neenakosti. Ne. Sprehajali se boste v znak podpore tistim, ki so neenake. Res, brez skrbi, ne boste protestirali, razumljivo je vendar, da ste na odhodu po dolgem tednu dela. V kolikor delo imate. V kolikor delo imate in ste zanj tudi plačani. Približno enako kot vaši moški kolegi. Ali pa dela nimate. V tem primeru vas problem plačilnega razkoraka med tako imenovanimi spoloma niti ne tangira toliko. Če dela nimate, ste do kraja izčrpani natanko zato, ker dela nimate. Imate pa čas za sprehajanje, kar je dobro. Takrat lahko predelate bes, ki se vam je nabral, ker dela nimate in ker vse kaže, da ga tudi ne boste imele. Predelate ga boste pri sebi, kajti projekt prevoda družbenega problema v individualnega deluje. Jasno, saj za to obstajajo finančna sredstva. Skratka, sprehajale se boste v podporo sebi, ki ste prav tako neenake tistim, ki v ZDA protestno, pardon, pohodno hodijo na Washington, ker je prebivalstvo tam izvolilo predsednika, ki je izrazilo mizogin. Sprehajale se boste v podporo sebi. Aja, pa tudi zato, da bi svetu jasno sporočile, da so "ženske pravice človeške pravice." In potem bo ... kaj?

Po tem istem Kongrescu se boste sprehajale, kot ste še nekaj tednov nazaj nanj drle participirat v spektaklu, imenovanem koncert Siddharte, te skupine, katere člani nimajo pojma, kdo so izbrisani, tako kot Trump nima pojma, kaj je ebola in kako se sprejema zakonodaja. Tako kot prvi mož Siddharte, Tomi Meglič, leta 2003 ni želel gradnje džamije v Sloveniji, a ga na srečo nihče ni vprašal za dovoljenje, je Trump pozval k totalni prepovedi vstopa muslimanom v ZDA, "dokler predstavniki vlade ne ugotovijo, kaj za vraga se dogaja." Ampak ve_i ste se šle_i zabavati. Sprostiti. Medtem so na Radiu Študent tudi začeli vrteli Siddhartho, kajti tudi tam je vse bolj tako, da je glasba pač glasba, naj bo le za ljudi. For the people. Kdo so ti ljudje, ne vem. Vem pa, da za vas, drage lezbijke in homoseksualci, frontmen Siddharte ne bi nastopal, njemu je eno imeti vas za poslušalce, da pa bi za vas igrali, to je pa "povsem drug stejment!", četudi po mnenju Siddhartinega

klavirista Tomaža Rousa "razlike med 'normalnimi ljudmi' in homoseksualci ni", ali pa morda je in je to "tudi naravno, ker se lahko [heteroseksualci] parimo in imamo potomce ...", skratka, obiskovale_i boste tiste, ki ne bi obiskali vas, tako kot za vas, če bi bile_i tam, v ZDA, ali pa tu, Donald Trump in njegov homofobni kabinet ne bodo naredili ničesar in je to stejment. Ampak ve_i tega ne veste, kajti ve_i se hodite zabavat. In sprehajat. Ne zahtevate. Nato se ekipno odpeljete v kino gledat filme, ki jih je sodoben zasebni hedge sklad Dune Capital Management, ki mu predseduje Steven Mnuchin, bankir in hollywoodski financer, ki pa je tudi Trumpov kandidat za finančnega ministra. Ali ve_i to veste? Ne. Kajti ve_i ne veste, vi se sprehajate. Vi smučate in deskate, nato se regenerirate v nekakšnih wellness centrih. Ker vam vaša razredna pozicija in deklarativno solidarnostna liberalna dikcija in delovanje to dopuščajo. Vi se gibljete, skrbite za svoja telesa, govorite o proteinih in veganstvu, cele dneve ste zmorni govoriti o proteinih in veganstvu, o politični konstrukciji vaših prehranskih izbir. Ker življenje ni tolerantno do vas, mu vračate z regenerirane in medikalizirane wellness center. Ker vam vaše gospodarice in sami svoji gospodarji, tako si mislite in ste zmerni. Tako si mislite in nadzorovani ste. Kar počnete, je manifestacija uspešnosti zgodovinsko dolge konservativizacije družbe, patologizacije, biologizacije in medikalizacije vas samih, ki ste nato center sebe, okoli vas ni ničesar, predvsem pa pred vami ničesar ni bilo.

Če bi se zavedali, da je pred vami bilo še kaj, bi se vam zdela ideja ljubljanskega pohoda na Washington smešna, koncept deklarativne podpore pasiven, pripenjanje sebe v ta projekt oksimoronski in artikulacija ideje konservativna ter tudi infantilna. Menite, da s sprehajanjem zapolnite tisti del svoje praznine, ki ji pravite družbeno odgovorno delovanje. Na svojih sprehajanjih se razbremenite občutka impotence, intelektualne nedomiselnosti in rigidnosti, prav takšne sprehode načrtujete tudi v prihodnosti, ne vedoč, da je natanko zato ne bo. Takrat domišljate dolge sprehode, novosti, Audre Lorde iz groba kriči "there are no new ideas", vi pa ne veste, kdo Audre Lorde je, zato se udeležujete novosti, novih sprehodov in parad, po celem svetu se jih udeležujete in tam nosite zelene klobučke, otroške podobe odraslih teles in otroških kognitivnih sklopov, govorite o barvah, barve so edino, kar zares zahtevate, ko reproducirate srčke in zmajčke in v to vpenjate svoje družine, svoje starše in takrat ne razmišljate, da taiste družine parazitirajo na vaši izključenosti po tem, ko so vas vrgle iz hiše zaradi vaše drugačnosti. Vi govorite o dialogu z vašimi represorji. Vi govorite o povezanju, govorite o potencialih od zunaj, kjer menda nastajajo resnično progresivne politične ideje in kulturni artefakti. A. Philip Randolph je vztrajal, da se skupnost povezuje med sabo, ne s podpornimi, ekonomsko močnejšimi in strukturno superiornimi. Toda vi ne veste, kdo je bil A. Philip Randolph. Vi ste nad preteklostjo, nad zgodovino znanja, nad sedanjskosto znanja, nad grozovitostmi, ki so že bile in so preko cikličnost zgodovine zopet tu. Vi ste nad jezo, nad besom, ne rečete nič, temveč se sprehajate. Toda, drage_i sprehajalke_ci, pohod na Washington je zrasel natanko iz jeze in besa. Iz zahtev po razsešitvi nevzdržnih razmer, ki so vse oblike neenakosti. Prva zasnova pohoda na Washington v zgodnjih štiridesetih letih 20. stoletja - če ste sploh vedeli, da je bilo tudi pred Martinom Luthrom Kingom še kaj - je bila množična mobilizacija afroameriške populacije, besnih ljudi, ki niso pristajali na Rooseveltovo diskriminatorno zaposljalno politiko. Njihov bes, njihova silovitost, predvsem pa združnost v zahtevah so imeli moč mobilizirati petdeset tisoč represiranih, politično zavednih ljudi. Letošnji pohod na Washington ni to. Organizatorji letošnjega pohoda na Washington namreč poudarjajo, da gre za pohod in ne za protest. Semantični razkorak med pojmom je geneza zadnjih sto let.

Pomislite, kaj vendar govorite, ko pravite, da so "druženje, pripovedovanje zgodb, razpravljanje o trenutnem stanju in sklepanje novih spoznanstev ... pomembni načini kako lahko trenutni politični diskurz postane bolj vključujoč in kako lahko učinke zatiranja ublažimo." John Lewis na prvem izpeljanem pohodu na Washington (1963) ni govoril o blaženju učinkov, o postopnosti in potrpežljivosti; govoril je, kaj se mora zgoditi: "How long can we be patient? We want our freedom and we want it now." Vaš sprehod ni zahteva. Vaš sprehod na Washington tudi 'zarek upanja', kot ga same_i razumete, ni, temveč je varna pozicija v varni participaciji v lažni političnosti, skratka, v udobju stasisa. Vaš sprehod je farsa, le fizično aktivna in predvsem spoznavno mrtva, depolitizirana poteza z izjemnim depolitizacijskim potencialom. Vaš sprehod po Kongrescu ne bo izničil plačilnih razlik med spoloma, ne bo vam priznal uporniške držbe. Vaše apatičnosti, intelektualne pasivnosti, ki jo prekrivate s telesno aktivnostjo, ne more razbliniti nikakršno korakanje. Zaradi vaših sprehodov prihodnosti ne bo.

Zato se prenehajte sprehajat. In ko vam bo nekakšna stroka svetovala, da se sprehajajte, saj gre tudi za preventivo proti depresivnosti, sodobne različice histerije, te ženske bolezni, se še posebej neahajte sprehajat, prenehajte z molčečim romanjem po tratah in ulicah, kjer se prav tako prijazno ljudstvo, vaši soljudje sprehajajo, maštajo nove sprehode, nove pohode, vzklikajo in pišejo slogane posilimo levičarke. Prenehajte že vendar z brezskrbnim sprehajanjem, molkom in veseljem. Počutim se, kot da bi znova in znova govorila abecedo, pa jo je menda treba: represije se ne blaži in represija se ne konča s tihim sprehajanjem, tudi z veseljem ne, pač pa z jasno politično zahtevu.

vir: ljubljanski Facebook napovednik za dogodek Women's march on Washington, januar 2017; Donald Trump statement on banning Muslims from US disappears from his website, Independent, 9. november 2016; Trend pljuvanja po Siddharthi, Mladina, 27. december 2003.